

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 105
hallituksen esityksen johdosta lisävaltuuksien antamisesta valtioneuvostolle lainanottoon vuoden 1982 aikana

Eduskunta on 2 päivänä joulukuuta 1982 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o
242 lisävaltuuksien antamisesta valtioneuvostol-
le lainanottoon vuoden 1982 aikana.

Eduskunta on tähän mennessä oikeuttanut
valtioneuvoston vuonna 1982 ottamaan valtio-
neuvoston tarkemmin määräämillä ehdoilla pit-
käaikaista lainaa yhteensä 7 890 miljoonaa
markkaa. Näiden lainanottovaltuuksien nojalla
otettavina uusina lainoina on merkitty tuloa
7 870 miljoonaa markkaa. Lisäksi on aikaisem-
pina vuosina myönnettyjen lainanottovaltuuk-
sien nojalla arvioitu kertyvän kuluvaan vuonna
tuloa 60 miljoonaa markkaa. Hallituksen esi-
tykseen kuluvaan vuoden neljänneksi lisämeno-
arvioksi on merkitty menojen kattamiseksi ja
tulo- ja menoarvion saattamiseksi tasapainoon
tuloa vuoden 1982 aikana otettavista uusista

valtionlainoista 315 miljoonaa markkaa, minkä
vuoksi lisävaltuuksien saaminen lainanottoon
on tarpeen.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut
hallituksen esityksen tarkoituksenmukaiseksi.
Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen va-
liokunta on päättänyt asettua puoltamaan esi-
tyksen hyväksymistä.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

*että Eduskunta oikeuttaisi valtioneu-
voston vuonna 1982 ottamaan valtio-
neuvoston tarkemmin määräämillä eh-
doilla pitkäaikaista lainaa 315 000 000
markan nimellismäärään asti niiden pit-
käaikaisten lainojen lisäksi, jotka edus-
kunta on jo oikeuttanut valtioneuvoston
ottamaan vuoden 1982 aikana.*

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1982

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa
ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen,
varapuheenjohtaja Breilin, jäsenet M. Järven-

pää, Linna, Manninen, Niskanen, Rantala, Si-
rén, A. Stenbäck ja Tenhiälä sekä varajäsenet
Pohjala, Puolanne, Tikka, Uitto ja Valtonen.

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

Published weekly, except the last issue which is published bi-weekly in May and June. Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents. Entered as second-class matter, May 2, 1917. Postpaid. Accepted for mailing at special rate of \$3.00 per annum provided for in Act of October 3, 1917. Authorized for mailing at special rate of \$3.00 per annum provided for in Act of October 3, 1917. Second-class postage paid at Chicago, Ill., and at additional mailing offices. Postmaster: Send address changes in this journal to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago 10, Ill.

Copyright, 1929, by American Medical Association. All rights reserved. Reproduction of this journal in whole or in part without permission is prohibited. Printed at the Chicago Press, Chicago, Ill.

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago 10, Ill.

Subscription orders, notices of change of address, and all correspondence should be sent to THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago 10, Ill.

CHICAGO, ILL.

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 106
hallituksen esityksen johdosta liikkeiden ja kiinteistöjen kunnallisverotusta koskeviksi muutoksiksi verolainsäädäntöön**

Eduskunta on 8 päivänä joulukuuta 1982 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 251 liikkeiden ja kiinteistöjen kunnallisverotusta koskeviksi muutoksiksi verolainsäädäntöön. Tämän esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt ed. Melinin lakialoitteen n:o 42 (1980 vp.) laiksi verotuslain 72 §:n 1 momentin 4 kohdan sekä 2, 3 ja 4 momentin kumoamisesta, ed. Leppäsen ym. toivomusaloitteen n:o 110 (1980 vp.) mielivaltaisten arvio-
vero- ja harkintaveropäätösten tekemisen estämisestä ja ed. Hautalan ym. lakialoitteen n:o 152 laiksi verotuslain 72 §:n 1 momentin 4 kohdan ja 2—4 momentin sekä tappion-
sauksesta tuloverotuksessa annetun lain 10 §:n kumoamisesta. Eduskunta on lähettänyt valiokuntaan lakialoitteen n:o 42 (1980 vp.) 29 päivänä helmikuuta 1980 ja toivomusaloitteen n:o 110 (1980 vp.) 25 päivänä maaliskuuta 1980 sekä lakialoitteen n:o 152 joulukuun 14 päivänä 1982.

Kunnallinen harkintaverotus on verotusmuoto, joka on peräisin nettotuloon perustuvaa tuloverotusta edeltäneeltä ajalta. Vaikka harkintaverotus on osa kunnallista tuloverotusta, sen varsinainen kohde ei ole verovelvollisen nettotulo vaan hänen liike- tai kiinteistötulolähteen-
sä. Harkintaverotukseen liittyvät epäkohdat johtuvatkin erityisesti sen perusteiden epämääräisyydestä sekä sen soveltumattomuudesta nettotulon verottamiseen perustuvaan tuloverojärjestelmään.

Koska harkintaverotuksesta luopuminen ei kuitenkaan ole kunnallistaloudellisista syistä ainakaan tässä vaiheessa mahdollista, tässä hallituksen esityksessä on lähdetty siitä, että harkintaverotus säilytetään perusteiltaan nykyisellään. Samalla eräisiin siihen liittyviin epäkohtiin on ehdotettu muutoksia, joiden kokonaisvaikutus säilyttäisi harkintaverotuksen kerättävien vero-
tulojen määrän suunnilleen nykyisenä.

Verotuslain 72 §:n harkintaverotusta koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että harkintaverotusta ei voitaisi enää soveltaa luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän harjoittamaan liiketoimintaan. Tällä tavoin voitaisiin kuntien verotuloja merkittävästi vähentämättä poistaa harkintaverotuksen piiristä suuri osa pienistä liikkeistä, joiden omistajat ovat kokeneet harkintaverotuksen epäkohdat kaikkein voimakkaimpana.

Kiinteistöjen harkintaverotusta koskeviin säännöksiin ehdotetaan muutosta, joka alentaisi asuntoyhteisön harkintaverotusvapauden edellyttämän pinta-alan asumiskäyttöosuuden 90 prosentista 80 prosenttiin. Lisäksi harkintaverotusta ei sovellettaisi sellaisiin rakenteilla oleviin kiinteistöihin, jotka valmistuttuaan olisivat harkintaverotuksen ulkopuolella.

Tappiontasauksesta tuloverotuksessa annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että tappioita saisi kunnallisverotuksessa vähentää todellisen tulon määrään asti, mutta enintään niin paljon, että verotettavaksi tuloksi jäisi vähintään puolet harkintaverotuksen vahvistetusta tulosta. Tulona, jonka perusteella ratkaistaisiin, onko harkintaverotus toimitettava, pidettäisiin tuloa, josta on vähennetty tappio. Esityksessä ehdotetaan myös elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia muutettavaksi siten, että verovelvollisen liiketoiminnan jakamisesta kunnallisverotuksessa eri tulolähteiksi luovutaan. Lisäksi esityksessä ehdotetaan luovuttavaksi kiinnitettyjen velkojen korkojen vähennysoikeuden rajoituksesta kunnallisverotuksessa.

Lakialoitteeseen n:o 42 (1980 vp.) sisältyvän lakiehdotuksen mukaan verotuslain harkintaverotusta koskevat säännökset kumottaisiin. Toivomusaloitteessa n:o 110 (1980 vp.) ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus selvityttäisi verolautakuntien toiminnan, jotta verolautakunnat lopettavat mie-